

عنوان مقاله:

سلامت اجتماعی و آموزش و پرورش

محل انتشار:

نوزدهمین همایش انجمن مشاوره ایران «مشاوره: ارتقا امید، آرامش و سلامت اجتماعی» (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 36

نویسندگان:

حسن پیرزاد - کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، مشاور و روان شناس دانشگاه علوم و فنون هوایی شهید ستاری.

مریم عابدی جبلی - کارشناسی ارشد مشاوره و راهنمایی، کارشناس برنامه ریزی دفتر پی دبستانی وزارت آموزش و پرورش

لاله دستوری هریس - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، روان شناس دادگاه مجتمع قضایی شهید فهمیده (ویژه اطفال و نوجوانان)

خلاصه مقاله:

سلامت اجتماعی، عاملی برای ارزیابی و شناخت فرد از عملکرد اجتماعی خویش تحت تأثیر عوامل متعددی است. هدف: در پژوهش حاضر به این سوال پاسخ می دهیم: آیا آموزش و پرورش به این موضوع به اندازه اهمیت آن پرداخته و وظیفه خود را در قبال سلامت اجتماعی جامعه ایفا نموده است؟ روش: از روش اسنادی و مرور بیش از ۶۰ مقاله ی علمی پژوهشی و پایان نامه دهه نود (۱۳۹۰ - ۱۳۹۸) استفاده شده است. انتخاب نظریه کییز به عنوان زیربنای نظری و براساس آن، شاخص سازی، مقایسه شاخص ها با سند تحول بنیادین، برنامه درس ملی، مرور مقالات جهت بررسی کتب درسی و میزان پرداختن به شاخص های سلامت اجتماعی انجام شد و با مرور مقالات به بررسی میزان سلامت اجتماعی در جامعه و شناسایی عوامل مؤثر بر آن پرداخته شد. نتیجه گیری: بررسی مقالات نشان می دهد که سلامت اجتماعی جامعه در حد متوسط است. در برخی از اهداف، راهبردها و راهکارهای سند تحول بنیادین ردی از مؤلفه های سلامت اجتماعی وجود دارد، اما اثری از هدفی، راهکار یا راهبردی که صریحا به موضوع سلامت اجتماعی و اهمیت آن در نظام آموزشی اشاره شده باشد، نیست. به دلیل فقدان پژوهش در مضامین سند تحول، مستنداتی که نشانگر وجود آنها در کتاب های درسی باشد، در دست نیست و در برنامه درس ملی نیز اشاره مستقیمی به موضوع سلامت اجتماعی نشده است. داشتن تفکرات اجتماعی صحیح و برخورداری از ذهنیت مثبت نسبت به جامعه برای زندگی اجتماعی، اولین و مهم ترین مرحله از سلامت اجتماعی است که به آن توجه نشده است.

کلمات کلیدی:

سلامت اجتماعی، آموزش و پرورش، سند تحول بنیادین، برنامه و کتب درسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151093>

